

عنوان مقاله:

طراحی روکش به روش آشتو

محل انتشار:

دهمین کنفرانس دانشجویی مهندسی عمران (سال: 1382)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

علیرضا فرشته صنیعی - دانشجوی کارشناسی عمران دانشگاه علم و صنعت ایران

خلاصه مقاله:

راهنمای طراحی که آشتو ارائه شده بود بر اساس مفهوم عمر باقیمانده استوار بود و برای هر نوع روکش قابل استفاده بود، استفاده از آزمایشات غیر مخرب برای تعیین مدول ارتجاعی درجای و ظرفیت سازه ای خاک بستر و سایر لایه ها به عنوان بخشی از عمل روستازی و مرمت توصیه گردیده بود. در ساختن هر نوع راه مشخص گردیده که ساختن راه جدید بر روی راه موجود و یا طراحی راه به نحوی که در مدت زمان معینی به انتهای عمر اولیه خود رسیده و پس از این زمان نیاز به روکش جدید داشته باشد، از نظر اقتصادی بسیار به صرفه می باشد. روستازی موجود پس از مدتی و با عبور تعداد معینی وسیله نقلیه به پایان عمر بهره برداری خود می رسد. برای ادامه استفاده از آن باید بوسیله روکش و مرمت ظرفیت سازه ای آن افزایش داده شود. به نشانه خدمت مناسب برسد. عامل موثری که در روش قبلی بطور مستقیم مبنای طراحی بود فاکتور عمر باقی مانده بود در مطالعات بعدی که توسط الیوت انجام گرفت تناقضاتی در روش طراحی آشتو بر اساس ضریب عمر باقی مانده دیده شد، فوا اصطلاح جدیدی به جای عمر باقی مانده معرفی کرد که تناقضات روس موجود طراحی آشتو را حذف می کرد. در این مقاله طراحی روکش های انعطاف پذیر بر اساس اصلاحات انجام شده در قالب روکش های انعطاف پذیر بر روی روستازی های صلب و انعطاف پذیر تشریح می گردد. در این روشها از فاکتور شرایط روئتی برای تعیین ظرفیت روستازی موجود استفاده گردیده است

کلمات کلیدی:

فاکتور عمر باقی مانده، آزمایشات غیر مخرب، شرایط روستازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1622>

